

ROMANIA

CURTEA DE APPEL SUCEAVA

SECTIA COMERCIALA, CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL

DECIZIA NR. 258

Sedința publică din 22 martie 2007

Președinte

Judecător

Judecător

Grefier

Pe rol, judecarea recursului declarat de pârâta Direcția Generală a
Finanțelor Publice Suceava, cu sediul în mun. Suceava,
Jud. Suceava împotriva sentinței nr. din a Tribunalului
Suceava – secția comercială, contencios administrativ și fiscal (dosar
nr.

La apelul nominal au răspuns consilier juridic pentru pârâta
recurentă și adm. pentru reclamanta intimată SC „ SRL

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care instanța, constatând recursul în stare de
judecată a dat cuvântul la dezbateri.

Consilier juridic pentru recurentă a solicitat admiterea recursului,
pentru motivele invocate, modificarea hotărârii atacate și în rejudecare, respingerea
acțiunii reclamantei, ca nefondată.

Reprezentantul intimatei a cerut respingerea recursului ca nefondat și
menținerea soluției primei instanțe ca fiind legală și temeinică.

Declarând dezbaterile închise, după deliberare

CURTEA,

Asupra recursului de față, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată la reclamanta SC „ SRL
sașca a solicitat în contradictoriu cu pârâta DGFP Suceava anularea deciziei nr.
precum și a deciziei de impunere nr. emisă în baza
raportului de Inspecție Fiscală nr. întocmit de Activitatea de
Control Fiscal Suceava, prin care s-au stabilit în sarcina sa obligații fiscale în sumă de
lei.

În motivare, reclamanta a arătat că organul de control a dat o interpretare
eronată dispozițiilor legale, apreciind că a fost înregistrată nejustificat în contabilitate
suma de lei, în condițiile în care a respectat dispozițiile HG nr.831/1997.

Pârâta, prin întâmpinare a cerut respingerea acțiunii, motivat de faptul că
reclamanta s-a aprovizionat în luna sept. 2004 cu m.c. buștean de la SC
SRL și SC SRL
Cobeni, însă facturile fiscale cu care a făcut dovada operațiunilor au fost ridicate de

SC „ ” SRL de la furnizorul autorizat SC „ ” SRL și cum acestea au înscrisi la furnizor alți agenți economici, operațiunile consemnate în aceste formulare nu pot fi înregistrate în contabilitate, deci nejustificat reclamanta a înregistrat cheltuieli cu materia primă, măsurile dispuse fiind legale.

Tribunalul Suceava investit cu soluționarea, prin sentința nr. din sectia comercială, contencios administrativ și fiscal a admis acțiunea reclamantei, a desființat decizia nr. și a anulat în parte decizia de impunere nr. pentru suma de TVA, impozit pe profit, dobânzi și penalități.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut în esență că cele 7 facturi fiscale cuprind toate mențiunile prev. de art. 155 al.8 lit. c Cod fiscal, operațiunile au fost înregistrate în contabilitate și plata prețului s-a făcut în totalitate. S-a reținut că reclamanta a dovedit buna credință, aceasta neavând obligația să verifice dacă furnizorul a respectat disp. art. 6 din HG nr.831/1997.

Împotriva sentinței a declarat recurs DGFP Suceava, care a criticat-o pentru nelegalitate, susținând în esență că reclamanta nu a respectat dispozițiile legale în materia deductibilității cheltuielilor la calculul impozitului pe profit și în materie de deducere TVA, întrucât cele 7 facturi fiscale au înscrise la rubrica furnizor alți agenți economici decât cel care a ridicat documentele cu regim special de la furnizorul autorizat.

Verificând actele și lucrările dosarului prin prisma motivelor de recurs invocate, întemeiate în esență pe disp. art. 304 pct.9 Cod proc. civ. având în vedere și disp. art. 304¹ Cod proc. civ., curtea constată că recursul este nefondat pentru considerentele ce se vor arăta.

Astfel, reclamanta intimată a efectuat în perioada supusă controlului, 01.01.2004 – 31.07.2005, operațiuni comerciale cu buștean fag și lemn lucru fag pentru care au fost emise de furnizorii SC „ ” SRL și SC „ ” SRL facturile fiscale

Deși facturile au fost înregistrate în contabilitate și s-a făcut dovada că s-a plătit c/val. mărfurilor achiziționate, pe motiv că nu îndeplinesc condițiile prev. de art. 155 al.8 lit. c din Lg.571/2003 și art. 6 din HG nr.831/1997 s-a apreciat de recurentă că nu reprezintă documente justificative pentru deducerea cheltuielilor aferente aprovizionării în baza acestora.

În mod judicios prima instanță a apreciat că recurenta a făcut o aplicare restrictivă a dispozițiilor legale invocate, câtă vreme cele 7 facturi cuprind mențiunile obligatorii prev. de art. 155 al.8 lit. c din Codul fiscal, deci îndeplinesc condițiile documentului justificativ.

Intimată s-a dovedit de bună credință, fapt constatat și de organul de urmărire penală, prin rezoluția nr. Parchetului de pe lângă Judecătoria Fălticeni.

Așa fiind, cum motivele invocate de recurentă nu sunt pertinente, recursul este nefondat și în temeiul art. 312 Cod proc. civ., urmează a fi respins ca atare.

Pentru aceste motive,

În numele LEGII,

DECIDE:

Respinge ca nefondat recursul declarat de pârâta Direcția Generală a
Finanțelor Publice Suceava, cu sediul în mun. Suceava,
Suceava împotriva sentinței nr. _____ din _____ Tribunalului
Suceava - secția comercială, contencios administrativ și fiscal.
Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 22 martie 2007.

Președinte,

Judecători,

Grefier,

Red.
Jud.
Dact.
ex. -

J
ns
rte
A,
uri
au
că
acă
tru
in
de
enți
orul
urs
e și
atru
lui,
fag
ung
CB
576,
i s-a
de
t de
lilor
icare
mle
ițiile
ărire
eni.
ursul